

Els bisbes parlen del Domund

Dv, 16/10/2020 per Catalunya Religió

([GIEC](#)) El proper diumenge 18 d'octubre l'Església celebra la Jornada Mundial de les Missions, coneguda també com a Domund, organitzada per les Obres Missionals Pontifícies, la institució de la Santa Seu encarregada de buscar mitjans per impulsar l'activitat missionera de l'Església. Aquesta Jornada, que enguany té com a lema "Aquí em tens, envia-m'hi", se celebra cada any a tot el món per tal d'ajudar els missioners en la seva tasca evangelitzadora, duta a terme entre els més pobres.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar del Domund, així com de la nova encíclica del papa Francesc, *Fratelli tutti* ("Germans tots") i de l'afecte per la Sagrada Escripura.

Vuit de les cartes dominicals parlen del Domund. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, recorda que "quan era petit, quan es parlava de les «Missions», s'acostumava a anomenar-les «Missions entre "infidels"»" i diu que "l'expressió no era correcta, perquè, qui és l'infidel?". Afirmar que "als pobles que no han sentit parlar mai de Jesús no els podem dir infidels perquè no li han donat mai paraula de seguir-lo. Ells són desconexors de l'Evangelí", que "potser resulta que els infidels som nosaltres mateixos, que sovint ens esgarriem del «Camí»" i que "des de la consciència, doncs, de les nostres infidelitats, cal que sentim l'agulló de la missió que hem rebut: anunciar Jesús, el Salvador". Recorda unes paraules del papa sant Joan Pau II, en la seva gran encíclica missionera *La missió del Redemptor* (1990) i unes altres de sant Pau VI, en la seva exhortació sobre *L'anunci de l'Evangelí* (1975), en què "alertava d'una gran dificultat interna en el mateix poble de Déu" i expressa que "és un toc d'alerta per dir-nos que la nostra fe i la nostra acció han d'estar cohesionades". Manifesta que "enguany, marcats pels sofriments i els desafiaments causats per la pandèmia, aquest camí missioner de tota l'Església ha de continuar ben viu", que "com afirma el papa Francesc i hem recordat a l'inici de la nostra exhortació pastoral *L'Esperit fa jove l'Església*, «tots som invitats a acceptar aquesta crida: sortir de la pròpia comoditat i atrevir-nos a

arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l'Evangelí» i que «tots hem d'esdevenir «deixebles missioners». Finalment, demana que «l'entrega generosa dels nostres missioners i missioneres estimuli la nostra fidelitat missionera» i desitja que «tant de bo que molts joves siguin valents per a fer un pas endavant».

El **cardenal Joan Josep Omella**, diu que en el marc d'un mes d'octubre que és per als catòlics un mes missioner, l'Església celebra la jornada mundial de les missions «en què el papa Francesc ens anima a donar suport als milers de persones que anuncien la Bona Notícia arreu del món i que són prop dels que més pateixen, especialment en aquest temps de pandèmia». Afirmar que els missioners «han tingut sempre molt clar que l'evangelització implicava tant l'anunci de Jesucrist com la promoció social i la defensa de la dignitat de les persones», que «són els primers testimonis de l'amor de Crist per a tots els qui no el coneixen», que «són també agents de comunió i de promoció de la justícia i fraternitat entre les persones i entre els pobles» i que «no abandonen mai els seus germans quan arriba la guerra o l'epidèmia». Manifesta que la primera part del lema de la Jornada, ««Aquí em tens», mostra la disponibilitat del missioner a complir amb la missió a la qual Déu el convida a col·laborar» i que «la segona part, «Envia-m'hi», fa referència a l'origen de la missió». Expressa que «per tal d'arribar als llocs més llunyans del món on encara no coneixen Jesucrist ni el seu missatge d'amor i esperança, el Papa compta amb les Obres Missionals Pontifícies, la xarxa mundial que sosté la missió i les esglésies joves arreu del món amb la pregària i la caritat» i que «amb motiu de la jornada del Domund, convoquem una col·lecta extraordinària per sostenir aquesta presència i aquesta labor de l'Església». Finalment, agraeix «la vostra contribució econòmica, especialment aquest any en què les famílies pateixen els embats d'una crisi social i econòmica molt severa» i diu que «Déu agraeix i beneeix la vostra pregària i el vostre esforç econòmic».

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que «en aquest diumenge estem cridats, un any més, a valorar la pregària, l'interès, l'ajuda material, el treball i l'estimació ben sincera i eficaç pels missioners de l'Església escampats arreu del món i per les Esglésies joves, oficialment anomenades «territoris de missió», que «tinguem també un record pel missioner català, fill de Balsareny, traspasat fa poc mesos i que ha arribat a encarnar el sentit missioner i lluitador de l'Església, el bisbe claretià de Saô Felix do Araguaia, Dom Pere Casaldàliga» i que «el recordem amb acció de gràcies, pels dons de fe i de servei que Déu ha vessat i continua vessant a través dels missioners». Afirmar que «hem de mantenir l'interès per les missions i continuar desvetllant a les parròquies i comunitats la consciència de la missió *ad gentes*, per reprendre amb nou impuls la responsabilitat de proclamar l'Evangelí que tenim tots els batejats», que «el Papa Francesc insisteix a alimentar l'ardor de l'activitat evangelitzadora de l'Església ja que hem de viure en estat permanent de missió» i que «hi ha un desig poderós que Crist sigui conegut i estimat per tothom». Expressa que «hem de mantenir el caliu missioner a la nostra Diòcesi» i que «no podem deixar de pregar, estimar i ajudar materialment les Esglésies joves i els missioners que, deixant-ho tot, han marxat a anunciar l'Evangelí arreu del món», ja que «són els nostres germans i estem obligats a no oblidar-los i a cooperar al sosteniment de l'obra missionera tan excel·lent que duen a terme». Finalment, recorda, amb paraules del papa Francesc, que «Déu continua buscant qui enviar al món i a cada poble, per testimoniar el seu amor, la seva salvació del pecat i de la mort, el seu alliberament del mal» i diu que «si no és a països i cultures llunyanes, hem de viure aquest enviament entre els qui ens envolten, perquè la missió sempre és molt a prop».

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “la celebració anual del *Dia del Domund* posa davant dels nostres ulls una realitat i un repte enormes: la realitat dels qui avui mesuren la distància des del cor i el repte de la crida de Jesucrist a no posar barreres ni límits al seu amor a l’interior de cadascun”. Afirmar que “els missioners, aquests germans nostres que veiem com a agosarats, lliures i valents, és una realitat que forma part de les nostres vides”. Consta que “des de la mateixa Església ja sabem que “la veritat” dels missioners, el que són i signifiquen realment, només es pot calibrar amb ulls i mirada evangèlica” i que “aquesta mirada els contempla com el gran do de l’Esperit a la seva Església: el do dels qui es deixen portar per les insinuacions del mateix amor de Déu, que els empeny a deixar-se interpel·lar per les pobreses dels qui són lluny, salvar distàncies i tota classe d’obstacles, i arribar a ells fins a compartir les seves vides”. Manifesta que els missioners “saben que la pobresa més profunda és no conèixer el Crist i no poder gaudir de la relació amb Ell de manera conscient i lliure” i que “ells mateixos, assumint i compartint les vides dels qui estan lluny són presència, testimoni i anunci de Jesucrist”. Expressa que “sona avui amb més força la veu de Jesús a tots i cadascun de nosaltres: “Aneu a tot el món i proclameu...”, que “és una crida a tots” a la qual “tots hem de respondre”, ja que “tots hem de conrear i deixar-nos portar per aquest mateix amor que salva distàncies i obstacles, fent que els qui estan lluny geogràficament o culturalment, es vegin propers, pròxims, fins a compartir les seves vides”. Finalment, diu que avui “es dilata la nostra mirada, dirigida per un esperit missioner, que desperta una profunda i sincera acció de gràcies”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, recorda que el lema de la Jornada del DOMUND “s’inspira en el profeta Isaïes i la seva resposta a la crida de Déu”: “Aquí em tens, envia-m’hi”. Diu que Isaïes “s’ofereix al Senyor sense saber exactament a què s’ofereix ni on serà enviat” i que “amb les seves paraules expressa una disponibilitat absoluta al servei de Déu, que accepta l’oferiment i li indica quina serà la seva missió, que resultarà una mica estranya i desconcertant”, ja que “haurà de proclamar un seguit d’avertiments que li comportaran, d’una banda, el menyspreu de la classe dirigent i, d’altra banda, la indiferència del poble, encara que quedarà una resta fidel a Déu”. Afirmar que “avui ens toca a nosaltres respondre com el profeta Isaïes: “Aquí em tens, envia-m’hi” i que “els membres de l’Església som enviats a continuar la missió de Crist a través de la caritat, amb la que estimem Déu i el proïsme, i desitgem que tots els éssers humans participin del goig immens de la vida de fills de Déu”. Manifesta que “Déu continua buscant a qui pot enviar al món per a donar testimoni del seu amor, de la seva salvació del pecat i de tot mal” i comunica que “enguany la celebració del DOMUND coincideix en la data de l’ordenació de quatre nous sacerdots per a la nostra diòcesi de Terrassa: Enric, Gustavo, Jean Damascène i Àlex”. Afirmar que “hem d’aconseguir que no minvi la intensitat del nostre compromís missioner, i que les dificultats i contratemps siguin ocasió de revifar amb un nou impuls l’acció missionera de l’Església” i demana que “tinguem present que a les terres de missió les dificultats i penalitats són incomparablement més grans que les que nosaltres patim”. Finalment, diu que és l’hora de “viure i expressar la comunió eclesial amb la nostra pregària, amb el recolzament i la proximitat, i amb la nostra generosa col·laboració econòmica”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que “les col·lectes que es fan durant l’any a favor de necessitats de l’Església, tant en els països de missions com entre nosaltres per a donar suport a les obres de caritat i evangelització, en aquests mesos de pandèmia han sofert una forta sotragada”, ja que “les campanyes no

s'han pogut fer de la mateixa manera que altres anys, les col·lectes en les parròquies no s'han pogut realitzar i l'assistència en les celebracions és inferior a la d'abans de la crisi sanitària"; però expressa que "l'activitat de caritat i de missió en l'Església no pot cessar". Recorda que "les necessitats en les Esglésies de missió, on les comunitats cristianes estan creixent, en aquest temps de prova arreu del món augmenten", que "la subsistència de les parròquies i dels treballadors de l'evangeli; així com les situacions de pobresa, s'aguditzen". Manifesta que "no podem caure en una actitud d'indiferència envers les Esglésies germanes nostres, envers les persones que també són germanes nostres" i que "la missió no pot demorar-se, perquè Déu continua trucant al cor de joves per a llançar-se a l'aventura missionera". Recorda que "som en la setmana en què celebrarem els 150 anys de la mort del gran missioner nostre: sant Antoni Maria Claret", el qual "en el seu cor de jove sentia aquelles paraules punyents i desafidores del Senyor: *Qui hi enviaré? Qui ens hi anirà?* I ell, com el profeta, va respondre: *Aquí em teniu. Envieu-m'hi* (Is 6,8)". Finalment, diu que "el Senyor truca al nostre cor a fi que siguem generosos en la nostra aportació a la col·lecta del Diumenge Mundial de les Missions" i que "ho hem de fer amb la pregària pels missioners i les seves obres, però també amb la nostra ofrena generosa", recorda que "la nostra diòcesi de Vic sempre ha estat missionera" i demana que "no cessi, doncs, de ser-ho".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, ens convida a "col·laborar i participar en l'activitat missionera de l'Església". Diu que "el DOMUND d'enguany se celebra en un context de crisi sanitària i econòmica mundial, on s'ha posat de manifest que el paper de l'Església és crucial per als més necessitats en països d'Àfrica, Àsia i Amèrica" i que "aquest diumenge és una oportunitat per donar suport al seu treball i aconseguir que les diòcesis d'aquests territoris puguin continuar obertes durant aquesta crisi sanitària". Afirmar que "la col·laboració sol·licitada parteix sempre d'un pressupòsit bàsic: la llibertat personal, ja sigui per a fer un donatiu, per a dedicar un temps a una experiència missionera o per a l'oració", així com que "no tenim raons evangèlicament sòlides per no contribuir amb els nostres mitjans a pal·liar les necessitats alienes". Informa que "la campanya d'aquest diumenge ens recorda tres actituds: pregar per totes les comunitats cristianes, especialment les que viuen en terres de missió; dedicar part del nostre temps al servei de l'anunci, com a voluntaris o com a missioners; i, finalment, cooperar econòmicament en aquesta tasca fonamental". Comunica que "hi ha 1.115 territoris de missió", que "més de la meitat de les escoles de l'Església catòlica (119.200) es troben en les missions i el 26% del treball social de l'Església universal s'hi desenvolupa a través de 26.898 institucions socials". Finalment, recorda que "el papa Francesc ha escrit un missatge a tots els catòlics amb la finalitat de glossar la campanya anual de les missions i animar-nos a participar en aquest singular projecte universal".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, transcriu "reflexions d'una conversa amb el missioner Mn. Joan Soler valorant els seus nou anys de missioner al Togo (Àfrica)", uns anys que "van ser una gran escola de vida cristiana", en els quals va redescobrir el veritable significat d'un baptisme que l'enviava cap als altres, i com a capellà el va ajudar a aprofundir el sentit del seu ministeri. Mn. Soler es va adonar que "havia viscut en un cristianisme que havia quedat molt deslligat dels problemes reals de la gent del nostre món" i, com a capellà, es va trobar "amb un món diferent". Diu que al Togo "tothom valorava la teva vocació i era, per a ells, un estímul per anar endavant". Afirmar que "el missioner és aquell que és enviat a comunicar una bona notícia", "un evangeli que és preciós". Manifesta que "les esglésies de missió ens poden oferir la seva joventut i frescor", que "són esglésies

que no tenen cap rèmora del passat i que només tenen present i futur” i que creu que “aquestes esglésies ens ofereixen esperança, il·lusió, ganes de tornar a creure que el nostre missatge no s’ha tornat antic, sinó que continua essent vàlid per al món d’avui, que Déu vol continuar fent camí enmig del seu poble”. Finalment, recorda que “la missió continua essent essencial en l’Església que neix per a la missió i que “hi ha una missió dirigida a d’altres pobles, i hi ha una missió entre les persones que ens envolten, aquí a casa nostra mateix” i pregunta si “hi estem preparats”, si “ens sentim veritablement missioners” i si “serem capaços d’adaptar les nostres estructures d’Església diocesana per convertir-nos en una església en missió”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, comunica que “fa uns dies el papa Francesc ha publicat una encíclica sobre la fraternitat i l’amistat social” i presenta “aquest document del magisteri pontifici”. Diu que “el projecte original de Déu en crear l’home era que tota la humanitat formés una única família unida pels vincles de la fraternitat”, però que “el pecat ha trastocat aquest pla de Déu”. Recorda que “ja al principi de la Sagrada Escripura se’ns narra que una de les primeres conseqüències del pecat és la destrucció d’aquesta fraternitat”, que “la ruptura de l’amistat amb Déu condueix a l’enfrontament entre aquells que estaven cridats a viure com a germans”, però que “Déu no deixa de convidar-nos a què els éssers humans visquem units com una família”. Constata que “de la mateixa manera que el pecat ha sembrat una desconfiança cap a Déu, també ha creat una actitud de sospita cap als altres”. Recorda també que “en l’Evangeli ens trobem amb una invitació de Jesús a recuperar el projecte original de Déu, la mirada creient cap a l’altre” i que “davant la pregunta d’un mestre de la llei (“Qui és el meu proïsme?” Lc 10, 29), Jesús va respondre amb la paràbola del bon samarità (un text que inspira el missatge d’aquest document papal)”. Afirmar que “en la resposta de Jesús hi ha una invitació a ampliar l’horitzó de la fraternitat: el samarità es va fer germà d’un desconegut necessitat que es trobà pel camí”, que “Jesús ens convida a mirar amb ulls de germà no sols als pròxims sinó també als estranys” i que la paràbola “ens indica que el camí per recuperar el projecte de Déu sobre la família humana no és altre que el de la misericòrdia”. Finalment, assenyala que “la nova encíclica és una invitació a tindre “un desig mundial de germanor” (núm. 8) i a cultivar l’amistat social per a recórrer junts aquesta bonica aventura” i ens convida a “acollir aquest desig del Papa de tot cor”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, comunica que “el passat 30 de setembre, memòria de sant Jeroni, se celebraven 1.600 anys de la mort d’aquest grandíssim enamorat de la Bíblia” i que “en ocasió d’aquest aniversari, el Sant Pare ha signat una Carta Apostòlica (Scripturae Sacrae Affectus) en la que recull diferents trets de la vida del sant i els ensenyaments que en brollen”. Presenta “un resum de quatre punts principals del text papal, buscant situar un cop més la Paraula de Déu com a base i motor de la nostra vida cristiana, tant personal com comunitària”. Diu que “la fascinació de sant Jeroni per les llengües neix amb l’estudi dels clàssics llatins, durant els anys de joventut en que visqué a Roma”, que “amb el baptisme i la conversió, es desperta en ell un desig intens de conèixer més i millor el bressol de la fe bíblica i, per aquest motiu, es trasllada a Palestina” i que “d’aquesta manera, la recerca de Déu porta Jeroni de Roma a Betlem, de l’estudi del llatí al de l’hebreu”. Comenta que “arribat a Betlem, una de les primeres coses que tira endavant el sant és, curiosament, la fundació de monestirs, consagrats a la pregària, a l’estudi bíblic i, també, a l’acollida de pelegrins als Llocs Sants” i que “Jeroni veu la necessitat de crear formes de vida comunitària”. Recorda que “a sant Jeroni l’Església li deu la primera gran traducció al llatí de la totalitat del text

bíblic” i que “de la mà del Papa Damas, Jeroni va arrelar i créixer en la comunió eclesial, que és la comunió amb Crist”. Finalment, ens anima a llegir el text complet i afirma que “sant Jeroni ens testimonia magistralment com la Paraula de Déu és viva i eficaç, engendrada de fraternitat i de comunió eclesial, ànima de la pregària i de la teologia, pont i impuls per sortir, anunciar i traduir la Paraula de Déu a l’altre”.

Poden trobar les glosses senceres al [web](#) de la Conferència Episcopal Tarraconense i a la pàgina web de cada diòcesi.